

Official Journal

of the European Union

C 68

Volume 48

English edition

Information and Notices

19 March 2005

Notice No

Contents

Page

Acts adopted under Title VI of the Treaty on European Union

2005/C 68/01	Rules of Procedure on the processing and protection of personal data at Eurojust (Text adopted unanimously by the college of Eurojust during the meeting of 21 October 2004 and approved by the Council on 24 February 2005)	1
	I Information	
	Commission	
2005/C 68/02	Euro exchange rates	11
2005/C 68/03	State aid — Republic of Hungary — State aid No C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Interim mechanism procedure) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt. — Invitation to submit comments pursuant to Article 88(2) of the EC Treaty ⁽¹⁾	12
2005/C 68/04	Authorisation for State aid pursuant to Articles 87 and 88 of the EC Treaty — Cases where the Commission raises no objections ⁽¹⁾	27
2005/C 68/05	Award of licences for point-multipoint broadband radio frequencies — Procedures for the award of licences for point-multipoint broadband radio network frequencies	28
2005/C 68/06	Prior notification of a concentration (Case COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) ⁽¹⁾	29

EN

⁽¹⁾ Text with EEA relevance

(Acts adopted under Title VI of the Treaty on European Union)

RULES OF PROCEDURE ON THE PROCESSING AND PROTECTION OF PERSONAL DATA AT EUROJUST

(Text adopted unanimously by the college of Eurojust during the meeting of 21 October 2004 and approved by the Council on 24 February 2005)

(2005/C 68/01)

TITLE I

DEFINITIONS

Article 1

Definitions

For the purpose of these rules and any other text implementing them:

- (a) '*Eurojust Decision*' means the Council Decision of 28 February 2002 setting up Eurojust with a view to reinforcing the fight against serious crime, as modified by the Council Decision of 18 June 2003;
- (b) '*The College*' means the College of Eurojust, as referred to in Article 10 of the Eurojust Decision;
- (c) '*National Member*' means the National Member seconded to Eurojust by each Member State, as referred to in Article 2(1) of the Eurojust Decision;
- (d) '*Assistant*' means a person who may assist each National Member, as referred to in Article 2(2) of the Eurojust Decision;
- (e) '*Eurojust's staff*' means the Administrative Director, as referred to in Article 29 of the Eurojust Decision, as well as the staff referred to in Article 30 of the Eurojust Decision;
- (f) '*the Data Protection Officer*' means the person appointed in accordance with Article 17 of the Eurojust Decision;
- (g) '*the Joint Supervisory Body*' means the independent body established in accordance with Article 23 of the Eurojust Decision;
- (h) '*personal data*' means any information relating to an identified or identifiable natural person ('*data subject*'); an identifiable person is one who can be identified, directly or indirectly, in particular by reference to an identification number or to one or more factors specific to his or her physical, physiological, mental, economic, cultural or social identity;
- (i) '*processing of personal data*' ('*processing*') means any operation or set of operations which is performed upon personal data, whether or not by automatic means, such as collection, recording, organisation, storage, adaptation or alteration, retrieval, consultation, use, disclosure by transmission, dissemination or otherwise making available, alignment or combination, blocking, erasure or destruction;
- (j) '*personal data filing system*' ('*filing system*') means any structured set of personal data which are accessible according to specific criteria, whether centralized, decentralized or dispersed on a functional or geographical basis;
- (k) '*controller*' means the person, who alone or jointly with others determines the purposes and means of the processing of personal data; where the purposes and means of processing are determined by national or European laws or regulations, the controller or the specific criteria for his nomination may be designated by national or European law;
- (l) '*processor*' means a natural or legal person, public authority, agency or any other body which processes personal data on behalf of the controller;
- (m) '*third party*' means any natural or legal person, public authority, agency or any body other than the data subject, the controller, the processor and the persons who, under the direct authority of the controller or the processor, are authorized to process data; and
- (n) '*recipient*' means a natural or legal person, public authority, agency or any other body to whom data are disclosed, whether a third party or not.

TITLE II

SCOPE OF APPLICATION AND STRUCTURE

Article 2

Scope of application

1. The present rules of procedure shall apply to the processing of personal data by Eurojust, wholly or partly by automatic means, and to the processing otherwise than by automatic means of personal data which form part of a filing system or are intended to form part of a filing system in accordance with the Eurojust Decision.

2. The present rules shall apply to all information collected and further processed by Eurojust, that is to say, information drawn up or received by it and in its possession, concerning matters relating to the policies, activities and decisions falling within Eurojust's sphere of responsibility.

3. The present rules shall not apply to information which has been transmitted to a National Member of Eurojust exclusively in the context of his or her judicial powers, as defined in Article 9(3) of the Eurojust Decision.

Article 3

Structure

1. All personal data shall be considered case-related or non-case-related. Personal data shall be considered as case-related if it is linked to the operational tasks of Eurojust, as defined in Articles 5, 6 and 7 of the Eurojust Decision.

2. Case-related data shall be processed in accordance with Titles III and IV. Non-case-related data shall be processed in accordance with Titles III and V.

TITLE III

PRINCIPLES OF GENERAL APPLICATION TO EUROJUST

Article 4

Right to privacy and data protection

Eurojust shall act in full respect of the human rights and fundamental freedoms of individuals and in particular of their right to privacy with regard to the processing of their personal data, regardless of nationality or place of residence.

Article 5

Principles of lawfulness and fairness, proportionality and necessity of processing

1. Personal data must be processed fairly and lawfully.

2. Eurojust shall only process personal data that are necessary, adequate, relevant and not excessive in relation to the purposes for which they are collected or further processed.

3. Eurojust shall define its processing operations and systems in accordance with the aim of collecting or further processing only personal data that are necessary as defined in paragraph 2. In particular, use is to be made of the possibilities for aliasing and rendering data anonymous, in so far as this is

possible, taking into account the purpose of the processing and that the effort involved is reasonable.

Article 6

Data quality

1. Eurojust shall ensure that personal data are accurate and, where necessary, kept up to date; every reasonable step must be taken to ensure that data which are inaccurate or incomplete, having regard to the purposes for which they were collected or for which they are further processed, are erased or rectified.

2. Personal data shall be kept in a form which permits identification of data subjects for no longer than is necessary for the purposes for which the data were collected or for which they are further processed, in accordance with Article 5(2).

Article 7

Data security

1. In accordance with Article 22 of the Eurojust Decision and with the present rules, Eurojust shall put in place the necessary technical measures and organisational arrangements to protect personal data against accidental or unlawful destruction, accidental loss or unauthorised disclosure, alteration, access or any unauthorised form of processing. In particular, measures must be taken to ensure that only those authorised to access personal data can have access to such data.

2. All measures taken shall be appropriate to the risks presented by the processing and to the nature of the data processed.

3. Eurojust shall develop a comprehensive security policy in accordance with Article 22(2) of the Eurojust Decision and with these rules. This policy shall take full account of the sensitivity of the work carried out by the judicial cooperation unit and shall include rules regarding classification of documents, screening of personnel working for Eurojust and actions to be taken in the case of security breaches. The Joint Supervisory Body shall be consulted regarding the security policy of Eurojust.

4. All Eurojust postholders shall be adequately informed about the Eurojust security policy and shall be required to use the technical and organisational measures put at their disposal in line with the applicable data protection and security requirements.

*Article 8***Right of information to the data subjects**

1. Without prejudice to the special provisions in Title IV in respect of case-related data and in Title V in respect of non-case-related data, data subjects must be provided with information as to the purpose of the processing and the identity of the data controller, the recipients or categories of recipients, the existence of the right of access to and the right to rectify the data concerning him or her and any further information such as the legal basis of the processing operation for which the data are intended, the time limits for storing the data and the right to have recourse at any time to the Joint Supervisory Body in so far as such further information is necessary, having regard to the purposes and the specific circumstances in which the data are processed, to guarantee fair processing in respect of the data subject.

2. This information must be provided at the latest at the moment of the collection of the data from the data subject or, when receiving the data from a third party, at the time of undertaking the recording of personal data or, if disclosure to a third party is envisaged, no later than the time when the data are first disclosed or, in the cases provided for in Chapter II of Title IV of these rules, as soon as the purposes of the processing, national investigations and prosecutions and the rights and freedoms of third parties are not likely to be jeopardised.

*Article 9***Rights of the data subjects to access, correction, blocking and deletion**

1. The data subject shall have a right to access, correction, blocking, and, as the case may be, deletion. Eurojust shall define, where necessary in cooperation with the respective national authorities involved, procedures to facilitate the exercise of these rights by data subjects.

2. The Data Protection Officer shall ensure that data subjects are informed of their rights at their request.

*Article 10***Confidentiality of processing**

In accordance with Article 25 of the Eurojust Decision, all persons called upon to work within and with Eurojust are bound by strict confidentiality obligations. All necessary measures shall be taken by Eurojust to ensure that these obligations are complied with and that any breaches of such obligations are promptly reported to the Data Protection Officer and

the head of the Security Department, who shall ensure that appropriate steps are taken.

*Article 11***Internal processors**

Unless required to do so by national or European law, a person acting as processor within Eurojust, with access to personal data, shall not process them except on instructions from the controller.

*Article 12***Enquiries, information requests and claims by Eurojust postholders**

1. For the purposes of Article 17(2) and (4) of the Eurojust Decision, the Data Protection Officer shall, on request, provide information to any Eurojust postholder regarding data processing activities of Eurojust. The Data Protection Officer shall respond to enquiries and act on any information requests or claims regarding an alleged breach of the provisions of the Eurojust Decision, these rules or any other rules governing the processing of personal data by Eurojust. No one shall suffer prejudice on account of having raised an alleged breach of the provisions governing the processing of personal data with the Data Protection Officer.

2. All persons working at Eurojust shall cooperate with the College, the National Members, the Data Protection Officer and the Joint Supervisory Body in the framework of enquiries, investigations, audits or any other data protection related activities.

TITLE IV

RULES FOR CASE-RELATED PROCESSING OPERATIONS

CHAPTER I

Conditions to make the processing of personal data legitimate*Article 13***Personal data processed in the context of case-related activities**

1. In the context of case-related activities, Eurojust shall, insofar as it is necessary to achieve its objectives, process personal data by automated means or in structured manual files in accordance with Articles 14, 15 and 16 of the Eurojust Decision.

2. The National Member/s processing personal data concerning individual cases shall determine the purposes and means of the processing of personal data and shall be therefore considered as controller or, where applicable, co-controllers.

Article 14

Lawfulness and fairness of processing

Personal data may be collected and further processed in the context of case-related activities insofar as the processing is necessary for the performance of the tasks of Eurojust in reinforcing the fight against serious crime.

Article 15

Purpose limitation

Personal data processed by Eurojust in the framework of investigations and prosecutions shall under no circumstances be processed for any other purpose.

Article 16

Data quality

1. When information is transmitted to Eurojust by a Member State or an external party in the context of an investigation or prosecution, it shall not be responsible for the correctness of the information received but shall ensure, from the moment of reception, that all reasonable steps are taken to keep the information updated.

2. If Eurojust detects any inaccuracy affecting the data in question, it shall inform the third party from whom the information was received and shall correct the information.

Article 17

Special categories of data

1. Eurojust shall take appropriate technical measures to ensure that the Data Protection Officer is automatically informed of the exceptional cases in which recourse is made to Article 15(4) of the Eurojust Decision. The case management system shall ensure that such data can not be included in the index referred to in Article 16(1) of the Eurojust Decision.

2. When such data refer to witnesses or victims within the meaning of Article 15(2) of the Eurojust Decision the case management system shall not record this information unless a decision of the College is documented.

Article 18

Processing of the categories of personal data referred to in Article 15(3) of the Eurojust Decision

1. Eurojust shall take appropriate technical measures to ensure that the Data Protection Officer is automatically informed of the exceptional cases in which, for a limited period of time, recourse is made to Article 15(3) of the Eurojust Decision.

2. When such data refer to witnesses or victims within the meaning of Article 15(2) of the Eurojust Decision, the case management system shall not record this information unless a decision taken jointly by at least two National Members is documented.

CHAPTER II

Rights of the data subjects

Article 19

Right of information of the data subjects

1. In the context of the operational work of Eurojust, data subjects shall be provided with information as to the processing, as soon as it is apparent that the provision of this information to the data subject would not undermine:

- (a) the fulfilment of Eurojust's tasks in reinforcing the fight against serious crime; or
- (b) national investigations and prosecutions in which Eurojust assists; or
- (c) a monitoring, inspection or regulatory task connected, even occasionally, with the exercise of official authority in the cases referred to in clauses (a) and (b); or
- (d) the rights and freedoms of third parties.

2. Recourse to the cases enumerated in paragraph 1 shall be recorded in the temporary work file related to the case, mentioning the basis for the decision which has been taken by the National Member(s) responsible for this file.

Article 20

Right of access of the data subjects

Every individual shall be entitled to have access to personal data concerning him or her processed by Eurojust under the circumstances laid down in Article 19 of the Eurojust Decision.

*Article 21***Procedure for the exercise of the rights of the data subjects**

1. Individuals wishing to exercise their rights as data subjects may address their requests directly to Eurojust or through the authority appointed for this purpose in the Member State of his or her choice, which shall transmit the request to Eurojust.

2. Requests for the exercise of rights shall be dealt with by the National Member(s) concerned with the request, who shall provide a copy of the request to the Data Protection Officer for its registration.

3. The National Member(s) concerned with the request shall carry out the necessary checks and inform the Data Protection Officer of the decision reached in the specific case. This decision will take full account of these rules and of the legislation applicable to the request as defined in Article 19(3) of the Eurojust Decision, of the grounds for denial enumerated in Article 19(4) of the Eurojust Decision and of consultations with the competent law enforcement authorities that shall take place before reaching a decision, as stated in Article 19(9) of the Eurojust Decision.

4. The Data Protection Officer shall, should the case so require, carry out additional checks in the case management system and inform the National Member(s) concerned if any additional relevant information has been found through these checks. The National Member(s) concerned may, on the basis of the information provided by the Data Protection Officer, decide to reconsider the initial decision.

5. The Data Protection Officer shall communicate the final decision taken by the National Member(s) concerned to the data subject, in line with Article 19(6) of the Eurojust Decision, and shall inform the data subject of the possibility to appeal to the Joint Supervisory Body if he or she is not satisfied with the reply given by Eurojust.

6. The request shall be dealt with in full within three months of receipt. The data subject may refer the matter to the Joint Supervisory Body if there has not been a response to his or her request within this time limit.

7. In the cases where the request has been received through a national authority, the National Member(s) concerned shall ensure that this authority is informed of the fact of a reply given by the Data Protection Officer to the data subject.

8. Eurojust shall put in place cooperation procedures with the national authorities appointed for the purpose of dealing of data subjects' rights to ensure that requests are adequately and timely forwarded to Eurojust.

*Article 22***Information to third parties following correction, blocking or deletion of case-related personal data**

Eurojust shall put in place appropriate technical measures to ensure that, in the cases where Eurojust corrects, blocks or erases personal data following a request, a list of the suppliers and addresses of these data is automatically produced. In accordance with Article 20(5) of the Eurojust Decision, the controller shall ensure that those included in the list are informed of the changes performed on the personal data.

CHAPTER IIIData security issues*Article 23***Automated case management system**

1. Eurojust shall put in place an automated case management system integrating a filing system, that shall be used by the National Members when dealing with case-related activities and which shall include the temporary work files and index as defined in Article 16 of the Eurojust Decision. This system shall include functionalities such as case management, description of the workflow, cross-references of information and security.

2. The case management system shall be approved by the College after having consulted the Data Protection Officer, the Joint Supervisory Body and the relevant Eurojust staff and shall take full account of the requirements of Article 22 and any other relevant provisions of the Eurojust Decision.

3. The case management system shall enable National Members to identify the purpose and specific objectives for which a temporary work file is opened, within the framework of the tasks mentioned in Articles 5, 6 and 7 of the Eurojust Decision.

*Article 24***Temporary work files and index**

1. In accordance with Articles 14(4) and 16 of the Eurojust Decision, Eurojust shall establish an index of data relating to investigations and temporary work files which also contain personal data. Both the index and the temporary work files shall form part of the case management system referred to in Article 23 and shall respect the restrictions on the processing of personal data established in Article 15 of the Eurojust Decision.

2. National Members shall be responsible for the opening of new temporary work files linked to the cases they are dealing with. The case management system shall automatically allocate a reference number (identifier) to each new temporary work file opened.

3. Eurojust shall put in place an automated case management system allowing National Members to keep the personal data they process in a temporary work file restricted or to give access to it or to part(s) of it to other National Member(s) involved in the case to which the file relates. The case management system shall allow them to define the specific items of personal and non-personal data to which they wish to give access to other National Member(s), Assistant(s) or authorised staff members that are involved in the handling of the case as well as to select the items of information they wish to introduce in the index, in accordance with Articles 14 and 15 of the Eurojust Decision and ensuring that, at least, the following items are included in the index: reference to the temporary work file; types of crime; Member States, international organisations and bodies and/or authorities of third States involved; involvement of the European Commission or EU bodies and entities; objectives and status of the case (open/closed).

4. When a National Member gives access to a temporary work file or a part of it to one or more involved National Member(s), the case management system shall ensure that the authorised users have access to the relevant parts of the file but that they can not modify the data introduced by the original author. The authorised users can, however, add any relevant information to the new parts of the temporary work files. Likewise, information contained in the index can be read by all authorised users of the system but can only be modified by its original author.

5. The Data Protection Officer shall be automatically informed by such a system of the creation of each new work file that contains personal data and, in particular, of the exceptional cases in which recourse is made to Article 15(3) of the Eurojust Decision. The case management system shall mark such data in a way that will remind the person who has introduced the data in the system of the obligation to keep these data for a limited period of time. When such data refer to witnesses or victims within the meaning of Article 15(2) of the Eurojust Decision, the system shall not record this information unless a decision taken jointly by at least two National Members has been documented.

6. The case management system shall automatically inform the Data Protection Officer of the exceptional cases in which recourse is made to Article 15(4) of the Eurojust Decision. When such data refer to witnesses or victims within the meaning of Article 15(2) of the Eurojust Decision, the system shall not record this information unless a decision taken by the College has been documented.

7. The case management system shall ensure that only personal data referred in Article 15(1)(a) to (i) and (k) and Article 15(2) of the Eurojust Decision can be recorded in the index.

8. The information contained in the index must be sufficient to comply with the tasks of Eurojust and, in particular, with the objectives of Article 16(1) of the Eurojust Decision.

Article 25

Log files and audit trails

1. Eurojust shall put in place appropriate technical measures to ensure that a record is kept of all processing operations carried out upon personal data. The case management system shall in particular ensure that a record of transmission and receipt of data as defined in Article 17(2)(b) of the Eurojust Decision is kept for the purposes of Article 19(3) of the Eurojust Decision. Such record shall ensure, as required by Article 22 of the Eurojust Decision, that it is possible to verify and establish to which bodies personal data are transmitted and which personal data have been input into automated data processing systems and when and by whom the data were input.

2. The Data Protection Officer shall review these records regularly in order to be able to assist the National Members and the College regarding any data protection issue and shall make the necessary enquiries in cases of irregularities. Where necessary, the Data Protection Officer shall inform the College and the Joint Supervisory Body following the procedure established in Article 17(4) of the Eurojust Decision of any data protection breaches evidenced by the abovementioned records. The Data Protection Officer will ensure that, where appropriate, the Administrative Director is informed, to enable him or her to take the necessary measures within the administration.

3. The Data Protection Officer shall give full access to the Joint Supervisory Body to the records referred in paragraph 1 when so requested.

Article 26

Authorised access to personal data

1. Eurojust shall take appropriate technical measures and provide for organisational arrangements to ensure that only National Members, their Assistants and authorised Eurojust staff have, for the purpose of achieving Eurojust's objectives, access to personal data processed by Eurojust in the framework of its operational activities.

2. These measures shall take account of the purposes for which the data have been collected and further processed, the state of the art, the level of security required by the sensitive nature of the work carried out by Eurojust and the requirements imposed by Article 22 of the Eurojust Decision.

3. Each National Member of Eurojust shall document and inform the Data Protection Officer regarding the access policy he or she has authorised within his or her national desk regarding case-related files. In particular, National Members shall ensure that appropriate organisational arrangements are made and complied with and that proper use is made of the technical and organisational measures put at their disposal by Eurojust.

4. The College may authorise other Eurojust staff to have access to case-related files where necessary for the performance of the tasks of Eurojust.

Article 27

Audits and control

1. The Data Protection Officer shall monitor the lawfulness and compliance with the provisions of the Eurojust Decision, the present Rules of Procedure and any other rules regarding the processing of personal data applicable to Eurojust. To that end, the Data Protection Officer shall assist the National Members regarding data protection questions and shall run annual surveys on the compliance with the abovementioned rules within Eurojust. The Data Protection Officer shall report to the College and the Joint Supervisory Body on the results of these surveys as well as on any other relevant developments within Eurojust. The Data Protection Officer will ensure that, where appropriate, the Administrative Director is informed, to enable him/her to take the necessary measures within the administration.

2. The Joint Supervisory Body shall carry out controls and audits in accordance with Article 23(7) of the Eurojust Decision.

CHAPTER IV

Data flows to third parties or organisations

Article 28

Data flows to third parties or organisations

1. Eurojust shall endeavour to put in place cooperation agreements containing suitable provisions regarding exchange of personal data with all partners with whom exchanges of data take place on a regular basis.

2. Without prejudice to the cases in which such cooperation agreements are in place, Eurojust shall only transfer personal data to a third country or to any of the entities referred to in Article 27(1) of the Eurojust Decision if they are subject to the Convention for the Protection of the Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data signed in Strasbourg on 28 January 1981 or when an adequate level of protection is ensured.

3. The decision concerning transfers to non-parties of the Council of Europe Convention of 28 January 1981 shall be taken by the National Member(s) involved, on the basis of the assessment concerning the adequacy of the level of protection made by the Data Protection Officer. The adequacy of the level of protection shall be assessed in the light of all the circumstances for each transfer or category of transfers. In particular, the assessment will result from an examination of the following elements: the type of data, the purposes and duration of proces-

sing for which the data are transferred, the country of origin and the country of final destination, the general and sectoral rules of law applicable in the state or organisation in question, the professional and security rules which are applicable there, as well as the existence of sufficient safeguards put in place by the recipient of the transfer. Such safeguards may in particular be the result of written agreements binding the controller who makes the transfer and the recipient who is not subject to the jurisdiction of a party to the Convention. The content of the agreements concerned must include the relevant elements of data protection. In cases where the assessment of the level of protection raises difficulties, the Data Protection Officer shall consult the Joint Supervisory Body before making an assessment on a specific transfer.

4. However, even when the conditions referred in the previous paragraphs are not fulfilled, a National Member may, under the exceptional circumstances enumerated in Article 27(6) of the Eurojust Decision, transfer data to a third country with the sole aim of taking urgent measures to counter imminent serious danger threatening a person or public security. The National Member shall document such an exceptional transfer in the temporary work file related to the case, stating the grounds for such a communication, and shall inform the Data Protection Officer of such a communication. The Data Protection Officer shall verify if such transfers only take place in exceptional and urgent cases.

CHAPTER V

Time limits for the storage of personal data

Article 29

Time limits for the storage of personal data

1. Eurojust shall put in place appropriate technical measures to ensure that the time limits for the storage of personal data defined in Article 21 of the Eurojust Decision are observed.

2. The case management system shall in particular ensure that a review of the need to store data in a temporary work file is carried out every three years after they were entered. Such a review must be properly documented in the system, including the motivation for any decision taken, and the result of it shall be automatically communicated to the Data Protection Officer.

3. The case management system shall particularly mark the data recorded for a limited period of time in accordance with Article 15(3) of the Eurojust Decision. For these categories of data a review of the need to retain the data shall take place every three months and shall be documented in the same way as outlined in paragraphs 1 and 2.

4. The controller shall, where necessary, consult the College and the Data Protection Officer regarding any decision to retain the data for a longer period following a review.

TITLE V

RULES FOR NON-CASE-RELATED PROCESSING OPERATIONS

CHAPTER I

General principles*Article 30***Lawfulness and fairness of processing**

Personal data must be processed fairly and lawfully. In particular, personal data may be processed only if:

- (a) processing is necessary for compliance with a legal obligation to which the controller is subject, or
- (b) processing is necessary for the performance of a contract to which the data subject is party or in order to take steps at the request of the data subject prior to entering into a contract, or
- (c) the data subject has unambiguously given his or her consent, or
- (d) processing is necessary in order to protect the vital interests of the data subject, or
- (e) processing is necessary for the purposes of the legitimate interests pursued by the controller, except where such interests are overridden by the interests for fundamental rights and freedoms of the data subject which require protection under Article 4 of the present rules.

*Article 31***Purpose limitation**

1. Personal data must be processed for a specific and well-defined lawful and legitimate purpose and subsequently further processed only insofar as this is not incompatible with the original purpose of the processing.

2. Personal data collected exclusively for ensuring the security or the control and management of the processing systems or operations shall not be used for any other purpose, with the exception of the prevention, investigation, detection and prosecution of serious criminal offences.

*Article 32***Processing of special categories of data**

1. The processing of personal data revealing racial or ethnic origin, political opinions, religious or philosophical beliefs,

trade-union membership, health or sex life or criminal convictions for non-case-related purposes is prohibited.

2. This prohibition shall not apply if:

- (a) the data subject has given his or her express consent to the processing of those data or
- (b) the processing is necessary for the purposes of complying with the specific rights and legal obligations of the controller, such as obligations in the field of tax or employment law applicable to the controller or, if necessary, insofar as it is agreed upon by the Data Protection Officer, subject to adequate safeguards, or
- (c) the processing is necessary to protect the vital interests of the data subject or of another person where the data subject is physically or legally incapable of giving his or her consent, or
- (d) the processing relates to data which are manifestly made public by the data subject or is necessary for the establishment, exercise or defence of legal claims.

3. Data referred to in paragraph 1 shall only be processed for the purpose for which they were originally collected.

*Article 33***Exceptions to the right of information of the data subject**

1. In the context of the non-operational work of Eurojust, exceptions to the general principle of information to the data subject are possible when the provision of this information to the data subject would undermine:

- (a) an important economic or financial interest of a Member State or of the European Union or
- (b) the protection of the data subject or of the rights and freedoms of others or
- (c) the national security, public security or defence of the Member States.

2. The Data Protection Officer shall be informed when recourse to these exceptions is made.

*Article 34***Notification to the Data Protection Officer**

1. Every controller shall give prior notice to the Data Protection Officer of any processing operation or sets of such operations intended to serve a single purpose or several related purposes.

2. The information to be given shall include:
- (a) the name of the controller and an indication of the organisational parts of an institution or body entrusted with the processing of personal data for a particular purpose;
 - (b) the purpose or purposes of the processing;
 - (c) a description of the category or categories of data subjects and of the data or categories of data relating to them;
 - (d) the legal basis of the processing operation for which the data are intended;
 - (e) the recipients or categories of recipient to whom the data might be disclosed; and
 - (f) a general description allowing a preliminary assessment to be made of the appropriateness of the security measures.
3. Any relevant change affecting information referred to in the previous paragraph shall be notified promptly to the Data Protection Officer.

Article 35

Register

1. A register of processing operations notified in accordance with the previous provision shall be kept by the Data Protection Officer.
2. The register shall contain at a minimum the information referred to in Article 34(2)(a) to (f).
3. The Data Protection Officer shall make available to the Joint Supervisory Body any information contained in the register when so requested.

Article 36

Processing of personal data on behalf of controllers

1. Where a processing operation is carried out on its behalf by an external processor, the controller shall choose a processor providing sufficient guarantees in respect of the technical and organisational security measures required by Article 22 of the Eurojust Decision and any further relevant documents and ensure compliance with those measures.
2. The carrying out of a processing operation by way of an external processor shall be governed by a contract or legal act binding the processor to the controller and stipulating in particular that:
- (a) the processor shall act only on instructions from the controller; and
 - (b) the obligations regarding confidentiality and security established by the Eurojust Decision and the present rules of

procedure shall also be incumbent on the processor unless, by virtue of Article 16 or Article 17(3), second indent, of Directive 95/46/EC of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and the free movement of such data⁽¹⁾, the processor is already subject to obligations with regard to confidentiality and security laid down in the national law of one of the Member States.

3. For the purposes of keeping proof, the parts of the contract or the legal act relating to data protection and the requirements relating to confidentiality and security measures shall be in writing or in another equivalent form.

Article 37

Automated individual decisions

The data subject shall have the right not to be subject to a decision which produces legal effects concerning him or her or significantly affects him or her and which is based solely on automated processing of data intended to evaluate certain personal aspects relating to him or her, such as his or her performance at work, reliability or conduct, unless the decision is expressly authorised pursuant to national or European legislation or, if necessary, by the Data Protection Officer. In either case, measures to safeguard the data subject's legitimate interests, such as arrangements allowing him or her to put his or her point of view or to allow him or her to understand the logic of the processing, shall be taken.

CHAPTER II

Internal rules concerning the protection of personal data and privacy in the context of internal telecommunication networks

Article 38

Scope

1. Without prejudice to the previous Articles, the rules contained in the present chapter shall apply to the processing of personal data in connection with the use and management of telecommunications networks or terminal equipment operated under the control of Eurojust.
2. For the purposes of rules contained in the present chapter, 'user' means any natural person using a telecommunications network or terminal equipment operated under the control of Eurojust.

⁽¹⁾ OJ L 281, 23.11.1995, p. 31.

*Article 39***Security**

1. Eurojust shall take appropriate technical and organisational measures to safeguard the secure use of the telecommunications networks and terminal equipment (computers, servers, hardware and software), if necessary in conjunction with the providers of publicly available telecommunications services or the providers of public telecommunications networks. Having regard to the state of the art and the cost of their implementation, these measures shall ensure a level of security appropriate to the risk presented.

2. In the event of any particular risk of a breach of the security of the network and terminal equipment, Eurojust shall inform users of the existence of that risk and of any possible remedies and alternative means of communication.

*Article 40***Confidentiality of communications**

Eurojust shall ensure the confidentiality of communications by means of telecommunications networks and terminal equipment, in accordance with Community law.

*Article 41***Traffic and billing data**

1. Traffic data relating to users which are processed to establish calls and other connections over the telecommunications network shall be erased or made anonymous upon termination of the call or other connection.

2. Exceptions to this general principle (such as the need to keep some traffic data if linked to the log process necessary for certain files or for the purpose of billing private calls) are allowed only if foreseen in internal rules adopted by Eurojust after consultation with the Data Protection Officer. Should the Data Protection Officer not be satisfied with the lawfulness or appropriateness of such exceptions, the Joint Supervisory Body shall be consulted.

3. Processing of traffic and billing data shall only be carried out by persons handling billing, traffic or budget management.

*Article 42***Directories of users**

1. Personal data contained in printed or electronic directories of users and access to such directories shall be limited to

what is strictly necessary for the specific purposes of the directory.

2. Such directories shall be only available to Eurojust users, for purely internal use or in other inter-institutional directories that are considered appropriate.

CHAPTER III**Specific rules***Article 43***Additional rules**

Where necessary, Eurojust shall develop further rules regarding the processing of personal data in non-case-related operations. Such rules shall be notified to the Joint Supervisory Body and published in separate internal manuals.

TITLE VI**OTHER PROVISIONS***Article 44***Review of the present Rules of Procedure**

1. These rules shall be reviewed regularly to assess if any amendments are necessary. Any amendment to the present rules shall follow the same procedures established for its approval in the Eurojust Decision.

2. The Data Protection Officer shall inform both the President of the College and the Joint Supervisory Body if he or she is of the opinion that amendments of the present Rules of Procedure are necessary.

3. The Joint Supervisory Body shall bring to the attention of the College any suggestions or recommendations regarding amendments of the present Rules of Procedure.

*Article 45***Entry into force and publication**

1. The present Rules of Procedure shall enter into force the day following their definitive approval by the Council.

2. They shall be published in the *Official Journal of the European Union*.

I

(Information)

COMMISSION

Euro exchange rates ⁽¹⁾

18 March 2005

(2005/C 68/02)

1 euro =

Currency			Exchange rate	Currency			Exchange rate
USD	US dollar		1,3279	LVL	Latvian lats		0,6962
JPY	Japanese yen		139,28	MTL	Maltese lira		0,4324
DKK	Danish krone		7,4478	PLN	Polish zloty		4,0675
GBP	Pound sterling		0,69345	ROL	Romanian leu	36 276	
SEK	Swedish krona		9,1144	SIT	Slovenian tolar	239,70	
CHF	Swiss franc		1,5495	SKK	Slovak koruna	38,280	
ISK	Iceland króna		78,08	TRY	Turkish lira	1,7546	
NOK	Norwegian krone		8,1280	AUD	Australian dollar	1,6802	
BGN	Bulgarian lev		1,9558	CAD	Canadian dollar	1,6027	
CYP	Cyprus pound		0,5834	HKD	Hong Kong dollar	10,3552	
CZK	Czech koruna		29,749	NZD	New Zealand dollar	1,7951	
EEK	Estonian kroon		15,6466	SGD	Singapore dollar	2,1613	
HUF	Hungarian forint		245,66	KRW	South Korean won	1 334,54	
LTL	Lithuanian litas		3,4528	ZAR	South African rand	8,0401	

⁽¹⁾ Source: reference exchange rate published by the ECB.

STATE AID — REPUBLIC OF HUNGARY

State aid No C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Interim mechanism procedure) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.

Invitation to submit comments pursuant to Article 88(2) of the EC Treaty

(2005/C 68/03)

(Text with EEA relevance)

By means of the letter dated 20 October 2004 reproduced in the authentic language on the pages following this summary, the Commission notified the Republic of Hungary of its decision to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty concerning part of the abovementioned aid/measure.

The Commission decided not to raise any objections to certain other measures, as described in the letter following this summary.

Interested parties may submit their comments on the aid measure in respect of which the Commission is initiating the procedure within one month of the date of publication of this summary and the following letter, to:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H
State Aid Greffe
Spa 3 6/05
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 296 12 42

These comments will be communicated to the Republic of Hungary. Confidential treatment of the identity of the interested party submitting the comments may be requested in writing, stating the reasons for the request.

SUMMARY

which offered the highest price among bids submitted. On 1 September 2004 PB was merged with Erste Bank Hungary.

I. Procedure

In October 2003, the Commission received a notification concerning State measures in favour of Postabank és Takarékpénztár Rt. ('PB') under the 'interim mechanism' procedure, provided for in Annex IV.3 of the Act of Accession, which forms part of the Accession Treaty to the European Union.

From 1995 onwards PB received financial assistance from the Hungarian authorities to restructure its banking business. The Republic of Hungary notified various measures for an approval by the Commission under the Interim Mechanism Procedure of Annex IV.3 of the Act of Accession; namely:

II. Description of the measures

PB (which was merged with Erste Bank Hungary on 1 September 2004) is fundamentally a retail-oriented bank offering universal banking services in Hungary. In 1998 PB faced risks of collapse and the Government had to step in and save the Bank through a recapitalisation, thus becoming a 99,9 % shareholder in the Bank. The bailout of PB was intended to prepare PB for restructuring and privatisation. Despite attempts to privatise PB in 2000, the actual sale to a private strategic investor took place in October 2003 when the Hungarian government offered the buyer litigation indemnities. A majority stake of PB was sold to the Austrian Erste Bank,

'Subordinated bonds, April 1995', 'Capital increase, September 1995', 'Subordinated bonds, March 1996', 'Subordinated bonds, July 1996', 'Exemption from mandatory reserve requirement, March 1997', 'Direct surety by the State, April 1997', 'Asset swap, September 1997', 'Capital increase, June 1997', 'Subordinated bonds, December 1997', 'Capital increase, May 1998', 'Capital restructuring, December 1998', 'Portfolio cleaning, December 1998', 'Exemption from legal lending limits and investment limits, April 1999', 'Waiver of PB's Consolidation Agreement liabilities, November 2001', 'Exemption from open currency position limit, October 2001', 'Exclusivity to open accounts for students for the disbursement of Student loans, September 2001', 'ÁPV Indemnities (the "Indemnities"), October 2003'.

III. Analysis of the measures

TEXT OF LETTER

Although the Commission considers that most of the measures are not applicable after accession, it considers that the 'Indemnity for unknown claims, October 2003' is applicable after accession. This Indemnity provides the potential for the addition of further claims beyond what has been clearly defined by accession. As a consequence, the scope and amount of potential aid granted to PB may vary in the future and cannot be currently determined.

The Commission considers that the Indemnity for unknown claims, which forms part of the measures adopted by the Hungarian authorities since December 1998 with a view to facilitating restructuring and privatisation of PB, seems to constitute State Aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty.

The Commission has analysed this aid in the light of the Community Guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty⁽¹⁾ ('1999 Guidelines'). This analysis has led the Commission to the following serious doubts as regards the compatibility of the aid with the common market:

- The Commission has doubts that PB could qualify as a firm in difficulty in 2003, the year when the Indemnities were granted, and that the aid element involved in the Indemnity for unknown claims was necessary for its restructuring.
- The Commission has serious doubts that the aid element involved in the Indemnity for unknown claims was granted within the scope of a restructuring plan satisfying the 1999 Guidelines compatibility criteria.
- The Commission has doubts that the aid was limited to the minimum and that the aid beneficiary has made a significant contribution to the whole restructuring costs of PB.
- The Commission has serious doubts in that the restructuring measures assisted by the Hungarian authorities by means of the aid elements, including the Indemnity for unknown claims, involve sufficient compensatory measures.
- The Commission further has serious doubts that Article 45(2) of the Europe Agreement applies in the present context. The provision is situated in the 'Establishment Chapter' of the Europe Agreement and the Commission therefore considers that it does not apply in the state aid context. In addition, the Commission has serious doubts that the Indemnity for unknown claims was necessary to achieve the goals indicated in this provision.

Taking into account the foregoing considerations, the Commission concludes that, at this stage, the aid element involved in the Indemnity for unknown claims does not appear to meet the necessary conditions for Article 87(3)(c) EC Treaty exemption to apply. The Commission has therefore decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty in respect of 'Indemnity for unknown claims'.

In accordance with Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, all unlawful aid can be subject to recovery from the recipient.

⁽¹⁾ OJ C 288, 9.10.1999, p. 2.

'A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítél, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: "csatlakozási okmány") IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: "Postabank" vagy "a Bank") javára hozott állami intézkedésekről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemlést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemlést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekre és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszert veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek kívüli („non-core”) befektetéseinek nagyrésztét kitétték két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanáló szervezethez és a száz százalékban a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban „Erste Bank” vagy a „Vevő”) kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **“Alárendelt kötvény, 1995. április”:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt.

19. **“Tőkeemelés, 1995. szeptember”:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **“Alárendelt kötvény, 1996. március”:** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **“Alárendelt kötvény, 1996. július”:** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **“Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **“Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusz tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **“Eszköz swap, 1997. szeptember”:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **“Tőkeemelés, 1997. június”:** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **“Alárendelt kötvény, 1997. december”:** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **“Tőkeemelés, 1998. május”:** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A két éves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimalizálásra csökkentésével. Jöllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkeemfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékot képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **“Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitel igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitel-számlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **“Kártérítés az ÁPV Rt. részéről (“kártérítés”), 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályáztatást követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírói eljárást; vagy
- ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírói eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az "ideiglenes eljárást". Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt "meglévő támogatási" intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelynél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik⁽¹⁾.
41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.
42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.
43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.
44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többféle haszon termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:

- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;
- olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;
- egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtársaságának címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a "csatlakozást követően alkalmazandó" fogalmának bizottsági értelmezéséről:

"Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a "csatlakozás után is alkalmazandó"-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és "lehívási jogokhoz" hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésekor világosan nem ismert."

51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. **"Alárendelt kötvény, 1995. április"**: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. **"Tőkeemelés, 1995. szeptember"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. **"Alárendelt kötvény, 1996. március"**: Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. **"Alárendelt kötvény, 1996. július"**: Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. **"Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március"**: A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. **"Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április"**: Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. **"Eszköz swap, 1997. szeptember"**: Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. **"Tőkeemelés, 1997. június"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. **"Alárendelt kötvény, 1997. december"**: Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. **"Tőkeemelés, 1998. május"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **“Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **“Kártérítés, 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló kártérítés a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelés, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelés, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelés, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az "Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október" a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita eseteire szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per eseteire nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piacgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásoktól elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző "megtisztítására" csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítését célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: **A Postabank javára hozott intézkedések**

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció áralkalákítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkefelelősségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a "pozitív" ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért "jó"-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelék folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i kezeltetési levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaságpolitikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyik strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, „annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közsférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna”⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, „rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese”⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, „strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti”⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMSÁ kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a "csatlakozást követően is alkalmazandó" intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ ("2004-es iránymutatások") 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ ("1999-es iránymutatások") rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. Mentőöv

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnök.

3.3. Szerkezetátalakítási támogatás

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditásihiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint *„a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát”* ⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőkeegyelelősségi mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanálásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megírt privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációjáig progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az „egyszeriség” feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.
- Minimálisra szorítókozó támogatás
116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközadásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésre információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított verseny pályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.
130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): “[...]”.
131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.
132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.
- Következtetés
133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:
- “A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzüsszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”
135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a

jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás “letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.
137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.
138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

- a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelések, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelések, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelések, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitel folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

– Az “Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

Authorisation for State aid pursuant to Articles 87 and 88 of the EC Treaty
Cases where the Commission raises no objections

(2005/C 68/04)

(Text with EEA relevance)

Date of adoption of the decision: 2 February 2005

Member State: The Netherlands

Aid No: N 574/2004

Title: exemption from waste tax for dredging sludge

Objective (sector): protection of the environment, waterways infrastructure.

Legal basis: *Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag*

Budget: some EUR 75 million (estimate for 2004).

Duration: unlimited

Other information: The authentic text(s) of the decision, from which all confidential information has been removed, can be found at:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Award of licences for point-multipoint broadband radio frequencies
Procedures for the award of licences for point-multipoint broadband radio network frequencies

(2005/C 68/05)

The 'Ministero delle Comunicazioni della Repubblica Italiana' (Ministry of Communications in the Republic of Italy), 'Direzione Generale per i Servizi di Comunicazione Elettronica e di Radiodiffusione' hereby gives notice that a procedure for the award of licences for point-multipoint broadband radio network frequencies has been published in a notice in the *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* No 45 of 24 February 2005, 'Parte seconda' (Part II), 'Foglio delle Inserzioni' (classified section), in accordance with Deliberation No 195/04/CONS of 23 June 2004 of the 'Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni'.

Licences for geographical coverage areas each corresponding to the territory covered by an individual Italian region or by the autonomous provinces of Trento and Bolzano, are available for:

- (a) spectrum resources in the 24,5 - 26,5 GHz band: these consist of individual blocks equal to 56 MHz for each part of the coupled spectrum which can be used in portions no larger than 28 MHz, and are available for each geographical coverage area in the quantity specified hereafter:

6:: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta;

5:: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardy, Marche, Molise, Piedmont, Puglia, Sardinia, Sicily;

4:: autonomous province of Bolzano, Liguria, Tuscany, autonomous province of Trento;

3:: Veneto;

- (b) spectrum resources in the 27,5 - 29,5 GHz band: these consist of individual blocks each equal to 112 MHz for each part of the coupled spectrum which can be used in portions no larger than 28 MHz; two are available for each geographical coverage area.

40 calendar days must be allowed to pass from the date of publication of the notice in the *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* before applications can be submitted for the assignment of frequency licences. Applications must conform to the terms and procedures stated in the notice and the tender specifications.

Parties seeking further information concerning the procedure for assigning licences, the frequencies to be assigned, the qualifications and procedures for participation, the charges for assigning frequency licences, and the obligations incumbent on assignees, are invited to consult the notice and the tender specifications on the Ministry's web site (www.comunicazioni.it).

Prior notification of a concentration
(Case COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Text with EEA relevance)

1. On 15 March 2005, the Commission received a notification of a proposed concentration pursuant to Article 4 of Council Regulation (EC) No 139/2004 ⁽¹⁾ by which the undertaking Johnson & Johnson ('J&J', USA) acquires within the meaning of Article 3(1)(b) of the Council Regulation control of the whole of the undertaking Guidant Corporation ('Guidant', USA) by way of purchase of shares.

2. The business activities of the undertakings concerned are:

— for J&J: consumer goods, pharmaceuticals, medical devices and diagnostic;

— for Guidant: medical devices used in the treatment of cardiovascular conditions.

3. On preliminary examination, the Commission finds that the notified transaction could fall within the scope of Regulation (EC) No 139/2004. However, the final decision on this point is reserved.

4. The Commission invites interested third parties to submit their possible observations on the proposed operation to the Commission.

Observations must reach the Commission not later than 10 days following the date of this publication. Observations can be sent to the Commission by fax (No (32-2) 296 43 01 or 296 72 44) or by post, under reference number COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant, to the following address:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ OJ L 24, 29.1.2004, p. 1.